

[Landbrugsministeren.]

pegede på, kunne samordne det til det generelle problem om en miljøbeskyttelse, som blev nævnt heroppefra. Jeg tror, man må gøre sig klart, at spildevandsproblemet, enten det nu drejer sig om spildevandsanlæg eller afledning af spildevand, er så specielt et problem, at det kræver en særlig lovgivning, men dermed være ikke sagt, at jeg undervurderer den sammenhæng, der er med andre problemer af en lignende, men dog lidt anden karakter.

Jeg vil gerne sige over for de bemærkninger, der er fremført fra forskellig side om, at loven ikke er effektiv nok, at det tvivler jeg på er rigtigt. Det er jo ikke sådan, at man med denne lov er i stand til eller skal påbyde disse bestemmelser. Der er jo en rammelov, der foreskriver en lang række hoved- og retsregler til sikkerhed for, at kommunerne er i stand til at gennemføre de fornødne foranstaltninger. Og når der nu bliver peget på, at det jo er et spørgsmål, om der er penge nok, vil jeg gerne pege på, at med de lånemuligheder og rentemuligheder, der er tilvejebragt gennem de seneste måneder, er i hvert fald dette punkt afklaret betydeligt mere og bedre, end det tidligere har været.

Hr. Kjær Rasmussen rejste forskellige problemer, som jeg ikke skal kommentere her ved denne lejlighed. Det er spørgsmål af en sådan karakter, at jeg mener, de hører mere hjemme i anden forbindelse, i forbindelse med spørgsmålet om en mere detaljeret planlægningslovgivning, og jeg skal blot til bemærkningen om, at man burde afskaffe landvæsenskommissionerne, sige, at når man kan fremsætte en sådan udtalelse, tror jeg, det skyldes manglende kendskab til de faktiske forhold.

Til slut den bemærkning til fru Hanne Reintoft, at jeg gerne vil understrege helt klart, at både den kontrol, de danske sundhedsmyndigheder udøver, og det store arbejde, dansk forskning udfører, og endelig for det tredje den effektivitet, hvormed vore giftregler virker, efterlader i hvert fald ikke indtryk af, at der er mangler på disse om-

råder af den karakter, som fru Hanne Reintoft her gav udtryk for.

Morten Lange: Jeg forstod på landbrugsministeren, at han ikke rigtig var sindet at gå ind på tanken om en bedre lovkoordinering, og det kan jeg godt forstå, for ifald det skete, forsvandt vedkommende lovgivningsområde formodentlig fra hans ministerium. Nævnte lov er jo mere og mere et indenrigsministerielt anliggende, og derhen trækker det vel også.

Når jeg tager til genmæle mod landbrugsministerens bemærkninger, er det blot, fordi vi nu foran os har et svensk lovudkast netop til en sådan koordinering; så at sige, at det ej lader sig gøre, er dog næppe rigtigt. Jeg tror ikke alene, det lader sig gøre, jeg tror også, det vil blive bydende og tvingende nødvendigt, hvis vi skal have en fornuftig lovgivning mod alle disse forskellige typer af forureninger, som generer os i det samfund, vi lever i. Så vil jeg forbeholde mig under behandlingen at se, hvordan det skrider frem, men der er ganske meget, der tyder på, at en koordineret lovgivning, der drejer sig om hele forurenings-sagen, er meget tiltrængt, og det er højst sandsynligt, at vi på ny bliver nødt til at tage et initiativ i denne retning her i tinget. Jeg indrømmer, at forslaget til vandløbslov ser ud til på mange måder at være en forbedring, men det er stadig væk kun nogle af tingene, man har kunnet tage op i det, og koordineringen af alle de øvrige, ja, det er overladt til den gode vilje, som sikkert findes, men koordinering ved hjælp af god vilje, det er nu engang en lemfældig form for sikring imod, at der sker ulykker.

Hanne Reintoft: Med de allerede meget alvorlige erfaringer, vi har fra udlandet, håber jeg da ikke, at jeg må forstå landbrugsministerens bemærkning, som om ministeren mener, at de problemer, jeg rejste, er løst, eller at man simpelt hen afviser at undersøge dem nærmere. Jeg tror, eftertiden vil dømme os meget hårdt, hvis vi ikke